

forhøjelse, vilde dog vist være det, som Wessel kaldte: at rette Bager for Smed. Jeg tror nok, at Befolkningen har saa megen Forstaaelse, at den ikke gør det. I alt Fald er jeg villig til at tage mit Ansvar.

For mig har Sagen ligget saadan, at den Nedskæring, som gennemføres for andre Tjenestemænd, ogsaa maatte gennemføres for Præsterne. Det vil med andre Ord sige, at Statskassen skal have sin Gevinst, og det faar den. Men naar det gælder den anden Side, hvor det er Menighederne, der skal udrede Lønningerne, maa de have fri Raadighed, og jeg kunde have Lyst til i denne Forbindelse at sige, at hvis Rigsdagen Gang paa Gang nægter at imødekomme et saadant Ønske fra Menighedsraadene, maa Kravet blive stærkere om, at Menighedsraadene, det vil sige Menighederne selv, faar et større Selvstyre. I det Øjeblik, der til Folkekirken hører 98 pCt. af Landets Befolkning, kan Regeringen og Rigsdagen ikke sidde de Ønsker, der kommer fra den Side, overhørig. Det er ikke Statskassen, der bebyrdes, men det er Menighederne selv, der er villige til at yde den Forhøjelse, der ønskes.

En almindelig Revision af Præstelønningerne — et Spørgsmaal, som jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Povlsen har berørt — tror jeg ikke kan ske i Øjeblikket. Det er jo heller ikke Tanken med de Forslag, vi nu behandler; det maa vente, til vi faar en almindelig Revision af Lønningslovene. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at der ogsaa er andre Ting denne Sag vedrørende, der burde rettes. Men det, det drejer sig om i Øjeblikket, er, at man prøver paa at øve lidt større Retfærdighed overfor de lavest lønede, og ud fra denne Betragtning kan jeg ikke se andet end, at de Forslag, der her stilles, er fuldt forsvarlige.

Jeg vil gerne i denne Sammenhæng takke den højtærede Kirkeminister, fordi han saa velvilligt, saa forstaaende baade har stillet Forslagene og er gaaet med til at ændre dem efter de Forhandlinger, vi har haft i Udvalget, Jeg er sikker paa, at denne Ministerens Stilling overfor dette Spørgsmaal vil blive forstaaet af den allerstørste Del af Folkekirkens Menigheder. Vi, der har haft Lejlighed til at se Forholdene ude omkring i Landet i Præstegaardene hos de lavest lønede Præster, er ganske klare paa, at de arbejder under meget trykkede Forhold. Jeg tænker, det er det, som ogsaa den højtærede Minister har set, og at det er derudfra Forslagene er stillet. Menighedsraadene har set det samme, og det er

jo det, der har dannet Baggrunden for det Andragende om Lønforhøjelse, de er mødt frem med.

Da vi fik Lønningsloven i 1919, opnaaede vi, at samtlige Lærerembeder ud over Landet kom i samme Klasse. Der er ganske vist baade Klasse A og Klasse B, men i Virkeligheden er samtlige Lærerembeder normeret i Klasse A. Det vil altsaa sige, at nu kan en Lærer — og jeg finder, at det er en meget heldig Ordning, vi opnaaede — blive ved at arbejde i samme Embede; er han glad for sin Gerning der, kan han blive der, og er Beboerne glade for ham, kan de beholde ham; han behøver ikke at flytte af økonomiske Grunde. Vi skulde gerne have det samme Forhold indført for den danske Præstestand, saaledes at Præsterne ikke behøver at flytte af økonomiske Grunde; hvis de ønsker at flytte, maa det være af aandelige Grunde. Derfor tror jeg, det vil have sin Betydning, om vi kan faa 3die Klasse ophævet.

Under Forhandlingen angaaende dette Lovforslag har der ogsaa været et Forslag fremme, der gik ud paa, at de Præster, der i Øjeblikket sidder i 2den Klasses Embeder, skulde have Valgfrihed med Hensyn til, om de vilde blive i 2den Klasse, eller om de ønskede at gaa over i Fællesklassen. Man vilde herved give dem den samme Ret, som Præsterne i sin Tid fik, da de forrige Lønningslove vedtoges, at de kunde vælge, om de vilde blive under den gamle Ordning eller gaa ind under den nye Lov. Dette Ændringsforslag har imidlertid ikke kunnet finde tilstrækkelig Tilslutning og er ikke optaget i Betænkningen. Men alligevel vil dette Spørgsmaal rejse sig, og jeg vil gerne her stille det Spørgsmaal til den højtærede Kirkeminister: Hvorledes vil Ministeriet stille sig med Hensyn til Fortolkningen? Vil en Præst, der sidder i et 2den Klasses Embede, men ikke har sine 8 Aars Anciennet og altsaa lønnes efter 3die Klasse, faa Ret til at gaa over i Fællesklassen? Jeg er personlig af den Opfattelse, at det er den Klasse, han lønnes efter, der maa være afgørende for, om han skal have Ret til at gaa over i Fællesklassen, og ikke Embedets Klassificering. Det er i alt Fald et Forhold, jeg er blevet gjort opmærksom paa udefra, og jeg har derfor gerne villet rette dette Spørgsmaal til den højtærede Kirkeminister; det har sin Betydning at faa det klaret.

Jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Ændringsforslag, Ordføreren har gjort tilstrækkeligt Rede for dem, og det konservative Folkeparti er enigt med den højt-